

[Gerda Mundt.]

kan det godt forstaaes, at man fra det høje Tings Side stillede sig afventende og udsatte Sagens Afgørelse. Nu ligger det helt anderledes, saa at, som det allerede er blevet nævnt, Organisationen, Centralforeningen af alle Sygeplejevirksohmheder i Danmark, som har 855 Foreninger for Øjeblikket med ca. 950 Sygeplejersker, i Fjor har vedtaget, at de fra nu af kun vil ansætte første Gang Hjemmesygeplejersker, der har den fulde 3-Aars Uddannelse, saa at der altsaa ikke nu indenfor Sygeplejerskernes Kreds er nogen Divergens her.

Ifølge Forslaget er det saadan, at den Uddannelse, som kræves for at opnaa Autorisation, gives ikke blot paa Sygehuse, men ogsaa andre Steder, f. Eks. paa Spædbørns-hjem, saa at den Indvending, at denne Uddannelse for Fremtiden skulde blive for ensidig, sikkert vil være ganske ubeføjet. Den vil for Fremtiden blive lige saa alsidig, som den er nu for Øjeblikket. — Man kan ikke sige andet end, at det kan være meget heldigt, at der her kræves en Vandelsattest, og det er jo i og for sig en Selvfølge. — Lovforslaget, som det foreligger, hjemler ogsaa Dispensation for de nuværende Sygeplejersker, som har erhvervet praktisk Uddannelse.

Det er næsten alle Hospitaler Landet over, som uddanner Elever, og der er rigelig Tilgang og ingen Mangel paa Elever. Det er egentlig ikke saa underligt. Der er nemlig den store Forskel paa dette Fag og de fleste andre Fag, at der fra dette Fag er mange, som, naar de er uddannet, gaar over til et andet stort — jeg ved ikke, om man kan kalde det for — Erhverv, Hustruerhvervet, danner egne Hjem, og man maa jo sige, at samfundsmæssigt set er det en udmærket Uddannelse for dem, der gaar over til at blive Hustruer og Mødre, at have faaet en alsidig Sygeplejeuddannelse. Uddannelsen koster ikke. Der ydes for det anstrengende Arbejde, man gør som Elev, de fleste Steder en vis Løn, ikke saa høj det første Aar, men noget større senere. Men samtidig faar man for det svære, anstrengende Arbejde, man gør, en teoretisk Uddannelse.

Der er for Øjeblikket ca. 3 000, i hvert Fald mellem 2 000 og 3 000 Elever, saa der er ikke nogen Grund til Ængstelse for, at Sygeplejerskestanden foreløbig vil savne Tilgang, til Trods for at der indføres denne Autorisation. Man kan sige tværtimod, og der er heller intet, der vil kunne hindre den frie faglige Udvikling, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nævnte, og som jeg ogsaa mener det er en Fordel

for Sygeplejerstanden at have, og som jeg er overbevist om, at Sygeplejerskerne vil blive ved at have.

Tilliden til vore Sygeplejersker er saa stor, at vi meget godt ved, at de ikke vil stille ublu Fordringer. Noget, som man ogsaa har været betænkelig ved, er, om dette nye ikke vil betyde, at Sygeplejerskerne vil have en Fagforening og derved skrue deres Priser op. Efter de Forhandlinger, jeg allerede har ført med nogle af de ledende, er det fuldstændig klart, at dette ingenlunde er Tilfældet. Det nuværende Tidspunkt vilde ogsaa være et uheldigt valgt dertil. Hvad Lønningerne angaar, ligger de i et roligt Niveau, baade med Hensyn til Statens og Københavns Kommunes Hospitaler. Og der er ogsaa for ikke saa længe siden truffet Overenskomst med Amtssygehusene. Det er et overordentlig anstrengende Arbejde, Sygeplejerskerne har, og jeg kan ikke sige andet end, at Sygeplejeregningen, i alle Tilfælde, hvis den bliver gjort, som den skal gøres, naar den skal blive til det, som den bør blive til, nemlig bliver gjort med et kærligt Tjenersind, udmærket godt kan forenes med en første Klasses Uddannelse. Men saa maa der ogsaa fra Samfundets Side ydes en anstændig Løn for dette store Arbejde, ikke en Sulteløn.

Det er altsaa ikke noget Krav om en Lønforbedring, der her fremtræder. Det er saadan, at der er mange udmærkede Sygeplejersker — jeg kender adskillige personligt —, som ofte arbejder for nedsat Betaling, hvor de ser, at den normerede Betaling ikke kan ydes. Det er de altsaa villige til. De er ogsaa villige til, hvor det lader sig gøre — jeg taler her om de uddannede Sygeplejersker —, at hjælpe med Husgerningen, naar de kommer i Hjem, hvor der tiltrænges huslig Hjælp.

I den Kontrakt, som de Sygeplejersker, som gaar ind under „Dansk Sygeplejerad“s Bureauer, underskriver, staar der i Punkt 8, som jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at oplæse, følgende:

„Sygeplejersken forpligter sig til Diskretion i alt, hvad der vedrører Plejen, og maa afpasse sin Optræden efter det Hjems Behov, i hvilket hun arbejder. Hvor huslig Hjælp savnes, er Sygeplejersken forpligtet til, naar det viser sig nødvendigt, at give en hjælpende Haand til Husgerning, for saa vidt hendes Pleje af Patienten giver hende Tid dertil.“

Det er allerede nu saadan, at kun fuldt uddannede Sygeplejersker kan antages af de statsunderstøttede Sygekasser ude paa Landet. Allerede fra 1929 er dette